

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bonis Operibus Docto. Martini Lutheri Liber

Luther, Martin

Vuittemberge, 1521

VD16 L 7151

Trigesimoprimo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33333

& sciat & possit vnūquemq; iurare? Quinimo; scit quidem & potest, sed non vult solus id ipsum facere. Vult em̄ vna nobiscū operari, nobis illud habēs honoris, vt vna nobiscum & per nos sua velit opera operari. Nobis igitur hoc honoris reuoluentibus, nihilo secius ipse perficiet, pauperes adiuuans, cum iniustis, eos qui ipsi noluerūt esse adiumento, honorē magnū sui operis cōtinentes, damnaturus, tanq̄ eos qui cum iniustis senserūt. Sicut ipse quidem solus beatus est, sed qui nobis hunc tribuat honorem, & nolit solus esse beatus, sed nos vna secum beatos habere. Præterea si hæc solus faceret deus, essent præcepta eius frustra data, vt nemine habente causam sese exercendi in magnis operibus præceptorum eius. Neq; quisquam obseruaret, an deum & eius nomen p̄ summo bono iudicaret, & p̄pter eū oīa piculis obijceret.

TRIGESIMOPRIMO.

**Aduersarij
impijs doc-
toribus.**

**Non audietis
di Pontifices
nisi doceant
verbū dei.**

Huiusmodi operis etiā est, resistere omnibus falsis, peruersis, seductorijs, errabundis, & hereticis doctrinis, sed & omnibus abusus spiritualis & ecclesiasticę potestatis. Quod multo est subtilius. Nam hi recta nomen dei nomine dei oppugnant. Quare magne speciei, & magni periculi videtur illis ipsis resistere, dum prætexunt deo & oībus eius sanctis quorū vices gerūt, & quorū potestate vtantur, resistere quicumq; ipsis resistūt, dicentes de ipsis a Christo dictum esse, Qui vos audit me audit, qui vos spernit me spernit. Quibus verbis fortiter subnixi, feroces & audaces fiunt, dicendi, faciendi, dimittendi, quodeuncq; volūt, excōsicandi, maledicendi, rapiendi, occidendi, & omnes suas iniquitates, omnia sua p̄bra & dedecora vtantq; eorum fert voluptas, & qualiacuncq; possunt excogitare, nullo parandi impedimento. Verum Christus non putauit eos in omnibus quę & loquūtur & faciunt audiendos, sed tantum quando ipsius verbum Evangelicum, non propriū ipsorū verbū, sua opera non propria nobis proponūt. Quomō em̄ alioquin sciremus an eorum mendacia & peccata fuerint vitanda? Necessē em̄ est habere regulam quatenus & audiendi & imitandi sint, non ab ipsis, sed a deo super ipsos positā, ad quā nos dirigam⁹ & ducam⁹. Sicut ī quarto p̄cepto audiem⁹. Sic ergo oportet esse, vt in spirituali quoq; statu maior pars sit falsa doctrina, cōciones, & abusus ecclesiasticę potestatis, vt nobis causa & occasio dentur ad huius præcepti opera faciendā, & nos tentemur, quid nos erga eiusmodi impios & dei blasphematores pro honore & gloria dei velimus vel facere vel dimittere. O vīnam hic probi essemus, Quotiens ostē-

cales, nebulones suam tum Papalem tum Episcopalem extor-
municationem frustra inferrent. Quam vehementer languescerent & deficerent Romanensia tonitrua, Quotiens obmutescendum esset, ei quem nunc mundus cogitur audire. Quam parum inueniretur prædicatorum & cõcionatorum in orbe Christiano? Sed ita malum illud inualuit, vt iustum rectumq; sit quicquid ipsi proponant sibi. Hic nemo est mortalium, qui pro dei noie & gloria pugnet. Equidem crediderim neq; manus neq; frequẽ-
nus peccatum admitti in exterioribus operibus, quã in hoc præcepto. Est enim altius q̃ vt multi intelligant, & allequantur, atq; adeo eã dei nomine & potestate sic ornatum, vt periculosum sit attingere. Verũ prophetę olim in hoc magistri artifices fuisse, sed & Apostoli, potissimum diuus Paulus, qui nihil morati, nihil curantes, siue summus, siue infimus sacerdos dixisset, siue in dei siue suo ipsius nomine fecisset. Observabant em̃ & verba & opera, conferentes ea cũ dei præceptis, non respicientes siue magnus Ioann. siue paruus Nicolaus vel in dei vel in hominis noie id fecisset. Itaq; mori cogebãtur. De qua re nra etate plura essent dicẽda, vt qua oia longe peius agãtur. Sed Chrm̃ Petũ & Pau, oportet hæc suis sanctis nominibus ita tegere, vt nullũ magis pudendũ pudoris & dedecoris operculum in terras venerit, quam sanctissimũ & super benedictũ nomen Ihesu Christi. Possis igitur abominari vitã, tantũ propter abusum & blasphemiam sancti nominis dei. In ter quæ, si id diuini substituerit, vereor futurum, vt Satanã p̃ deo adorent. Tanta & tã immoderata impudentia & sacri siue spirituales & docti omnia agunt. Summe igitur tempestiuum est, vt deum oremus ex animo, vt nomẽ suum sanctificet. Sed hoc sanguine constabit, & eos qui in bonis martyrum sedent, & qui eorum sanguine acquisiti & seruati sunt, oportet vt ipsi rursus martyres faciant. De qua realias plura.

DE TERTIO PRÆCEPTO DEI, PRIMO.

¶ Iam vidimus quantum sit honorũ operũ in secũdo dei præcepto, quę tamẽ per se non sunt bona, nisi in fide, & fiducia diuini erga nos amoris progrediantur. Vtinam igitur vel hoc solum obseruaremus præceptum, interim tantum occupati, interim prohdolor tot alijs operibus negociosi, huius operis profus imperiti. Nunc ergo sequitur tertium præceptum. Sabbata sanctifica,